

РЕШЕНИЕ

№ 22406

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2539** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. В. В. срещу Решение № ГС-05-6/14.02.2024 г., издадено от Главния секретар на ДНСК, с което се отказва достъп до исканата обществена информация.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е постановено в противоречие с основополагащи правни норми, неспазване на установената форма, съществени нарушения на административно-производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Ето защо, се отправя искане към съда да обяви неговата нищожност, а в условията на евентуалност – да го отмени, поради допуснати нарушения при издаването му.

В съдебното заседание, проведено по делото жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът по жалбата – Главен секретар на ДНСК, се представлява от пълномощника си –юрк.И., която в дадения ход по същество изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Сочи, че писмо изх. № РД-1001-02-780/06.06.2022 г. нямало самостоятелно правно значение, а било изпратено в отговор на прокуратурата, която осъществявала функции по реда на надзора за законност. Твърди, че исканата информация не се явявала обществена такава по смисъла на ЗДОИ и не се доказало наличието на надделяващ обществен интерес. По изложените съображения счита, че

атакуваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. При такъв изход на делото, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното от фактическа страна:

Процесното административно производство е образувано въз основа на подадено от Н. В. В. заявление с вх. № РД-1001-01-635/06.02.2024 г. /л. 12-13 от делото/. Със същото е поискано от началника на ДНСК-арх. Д. П. достъп до следната обществена информация-„незаверено машинно четимо копие от Ваше писмо с рег. № РД-1001-02-780/06.06.2022 г. до В.“.

Предпочитаната форма за предоставяне на информацията е по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес.

Във връзка с подаденото заявление е издадено решение № ГС-05-6/14.02.2024 г. на Главен секретар на ДНСК, с което на основание чл.28, ал.2 вр.чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ е отказан достъпа до исканата обществена информация.

Решението е връчено срещу подпис на заявителя на 21.02.2024 г. /л. 10 от делото/.

От приобщената към материалите на делото резолюция от 09.05.2022 г. на прокурор от В. по пр.преписка № 176/2022 г. се установява, че преписката е била образувана по сигнал на Кмета на СО, район „К. село“ до Главния прокурор на РБ с твърдения за извършени закононарушения при реализиране на ново жилищно строителство на територията на осем жилищни комплекса в район „К. село“. Описаните в сигнала обстоятелства обосновавали необходимост от изпращане на сигнала по компетентност на ДНСК и СО, което било направено с писмо от 09.05.2022 г., а преписката е била прекратена с резолюция от същата дата. Междувременно В. е изисквала информация дали в ДНСК и СО са постъпвали сигнали от такова естество, ако са постъпвали да се посочи от кого; извършвани ли са били проверки по тези сигнали; какви са били направените констатации; ако са констатирани нередовности и нарушения–какви мерки са предприети за тяхното отстраняване.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В конкретния случай подаденото от оспорващия заявление отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ за съдържание. Задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него е

ответникът.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – главния секретар на ДНСК, на който със Заповед № РД -13-359/17.11.2023 г. на Началник ДНСК са делегирани правомощия да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, поради което съдът намира за неоснователно възражението в жалбата, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от некомпетентен орган.

Атакуваното решение е издадено в предписаната писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл.59, ал.2 АПК и чл.38 от ЗДОИ.

При извършената служебна проверка съдът намира, че процедурата по издаване на оспорения акт е съобразена с приложимите по случая процесуални норми на ЗДОИ и АПК, като не са налице процесуални нарушения, засягащи нейната законосъобразност, които да са основание за отмяната му.

Във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

В конкретиката на настоящия казус се иска информация отнасяща се до съдържанието на писмо на ДНСК с рег. № РД-1001-02-780/06.06.2022 г., адресирано до В..

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът споделя аргументите на процесуалния представител на ответника, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на органа и неговата администрация. Писмо рег. № РД-1001-02-780/06.06.2022 г. е изпратено от ДНСК в отговор на писмо на В., отдел „Надзор за законност“ във връзка с проверка по подаден до В. сигнал за закононарушения при реализиране на жилищно строителство.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, като в ал. 2 са предвидени случаите, при които достъпът до такава информация може да бъде ограничен, в частност когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение

/мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/. Според разпоредбата на чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на тази информация. За поисканото от жалбоподателя писмо на ДНСК с рег. № РД-1001-02-780/06.06.2022 г., към момента на подаване на процесното заявление за достъп до обществена информация (06.02.2024 г.) двугодишният срок не е изтекъл.

На следващо място, съдът не може да сподели мотивите на атакуваното решение, че исканата информация е свързана с оперативната подготовка на акта, с който ще приключи образуваната във В. прокурорска преписка, както и че същата няма самостоятелно значение, т.е. че са налице и двата кумулативни елемента от фактическия състав на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ. В случая търсената информация няма характер на подготвителна такава и не е свързана с оперативната подготовка на актовете на прокурор от В., а има самостоятелно значение, доколкото касае наличието на издадените крайни актове след извършване на проверка по подадени сигнали, направените констатации и какви мерки са предприети за тяхното отстраняване, ако са констатирани нарушения. Докладите и протоколите от извършени проверки от конкретни държавни органи, като ДНСК, съдържат не само мнения и препоръки от страна на длъжностните лица, които са ги извършили, но и конкретните констатации от проверката. Именно тези констатации имат самостоятелно значение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния закон и като такова следва да бъде отменено, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на правния спор, право на разноска има жалбоподателят, който до приключване на устните състезания не е заявил претенция за присъждане на разноска и не е представил доказателства за направени такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока. Искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 29-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ГС-05-6/14.02.2024 г., издадено от Главния секретар на ДНСК, с което на основание чл. 28, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ се отказва достъп до обществена информация, поискан със заявление вх. № РД-1001-01-635/06.02.2024 г.

ВРЪЩА административната преписка на началника на ДНСК за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ:

